

TELEGRAFUL ROMANU.

Telegraful ese de dōue ori pre septem
mana: Duminec'a si Joi'a. — Prenume
ratuinea se face in Sabiu la expeditor'a
foiei pre afara la c. r. poste cu bani
gat'a prin scrisori francate, adresate către
expedito. Pretiul prenumeratiunei pen
tru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a. ear
pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen

Nº 104. ANULU XX.

Sabiu, in 30 Decembre 1872. (11 Ian. 1873.)

trn celealte părți ale Transilvaniei pentru
provinciele din Monarchia pre unu anu 8 fl.
iéra pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru
princ. si tieri stăne pre anu 12 1/2 am 6 fl.
Inseratele se plătesc pentru întâi
ora cu 7 cr. sirulu, pentru a dōu'a ora cu
5 1/2 cr. si pentru a trei'a repetire cu 3 1/2
cr. v. a.

Invitare de prenumeratiune la „Telegraful Romanu“

Cu incepul anului 1873, se deschide
prin acēst'a prenumeratiune noua la acesta fōia.

„Telegraful Romanu“, va esă cā sī pāna
acum de dōue ori pe septamāna Joi'a si Du
minec'a. — Pretiul abonamentului pre anul
intregu e:

Pentru Sabiu 7 fl. pe 1/2 de anu 3 fl.
50 xr., pe 1/4 anu 1 fl. 75 xr. v. a.

Pentru Transilvania si Monarchia
austro-ungurésca pre anu 8 fl. pe 1/2 anu
4 fl. pe 1/4 anu 2 fl. v. a.

Pentru Romani'a si strainatate,
pe anu 12 fl., pe 1/2 anu 6 fl., pe 1/4 anu
3 fl. v. a.

DD. abonanti suntu rugati a nu intardia
cu tramiterea prenumeratiunilor.

Adresele ne rugāmu a se scrie curat, si
in locu de epistole de prenumeratiune recomandāmu on. publ. avisurile postali,
(Posta-Utalvány. — Post-Anweisung.)
cā impreunate cu spese mai putene si cā mai
sigure pentru inaintarea banilor de prenumeratiune la

**Editura „Telegrafului Romanu“
in Sabiu.**

Cu numerulu acest'a incheiāmu anul alu
XX. pentru cā sa incepemu cu anul in care
vomu intrā anul alu XXI alu diurnalului no
stru. Cā sa mai deregemu si sa mai infrum
setiāmu program'a diurnalului nostru, dupa cum
vedemu ca e pe aiurea obiceiulu, noi credemu
ca nu e de lipsa. Cine a celtu cu atentiune
cele scrise in trensulu, déca voiesce, pôte sci
ce programa are; cine nu scie, deschida colō
nele sele din trecutu, pentru ca ele suntu in po
testatea si la dispusetiunea publicului si con
vinga-se, déca program'a nostra a fostu si este
natiunale, déca a avut ea mai putena séu mai
multa grigia de interesele natiunali, déca au
urmarilu ea cu sinceritate si consequentia fer
cirea poporului romānu.

Este adeveratu ca o astfelu de programa cum
e a nostra este cea mai onerosa. Ea nu permite fra
sele de parada, sub care sa se pōta ascunde veninul
nimicirei intereselor ce apara, si de aceea, pre
cum amu pututu vedé in trecutulu mai recentu,
nici nu procura la momentu o sanele mul
timei; vine in se tempulu mai tardu, cāndu con
vingerea cea adeverala, spriginita de fapte, face
adeverulu si dreplatea invederate si acest'a séu
spre bucuria séu spre intristarea generala, pre
cum adeca a fostu primita séu despretuita in
digitarea unei desvoltari ratiunale a unei pro
grame de diurnal.

Premitiendu cele de mai susu noi despre
tienut'a nostra n'avemu nimic'a de dīsu, decātua ca
vomu procede pre cararea pre care amu pro
cesu si pāna acum.

Sperāmu ca anul in care vomu intrā pre
ste dōue trei dile va oferi unu materialu diur

nalisticu si mai secundu din caus'a sinodului ce
se va tiené in primavér'a venitória si a con
gresului care se va tiené in tōm'n'a venitória.

Sabiu 28 Decembre.

Scirile mai insemnate din lomea cea mare po
litica au ejonsu a si mai rari cā de alte dāti. Diu
nalistic'a se occupa, in mare parte a ei, si astadi cu
alocutionea papei si cu descoperirile francesee.

In legatora cu ceste din urma se respondise
faim'a, ca contele de Beust va trebui sa se re
traga si dela postulu seu de ambasadoru din Lon
donu, dara acest'a se vede acum din „Wiener
Abendpost“, ca a fostu in adeveru numai o fama gōla.

Intre Serbi'a si Turci'a s'au escatu diferintie
din cestiunea drumului de fera. „N. Fr. Presse“,
carea nu ne da totu-déun'a si garantia despre ade
verulu scirilor sole, spune ca Serbi'a arméza, cu
alte cuvinte, ca Serbi'a are de cugetu a deslegá
cestiuni de drumu de fera cu arm'a in mān'a.

Dupa cum voru vedé ceterii in cele ce re
producemu in alto locu din „Tribuna“ din Berlinu,
Thiers presiedintele republicei, unu diplomatu care
imitéza multu papismulu. Cu tōte aceste, anul nou,
dopa calendariulu gregoriano, se pare a si adusu o
schimbare in natur'a diplomatiei sele. Invatiunea
ce a datu guvernolu seu comandei unei nāi fran
cesee ce se astă in apropiarea Romei: sa gratuleze
papei si guvernului italiano a causatu retragerea
ambasadorelor Bourgoing dela curtea papei. Urma
toriulu lui Bourgoing, Courcelles se dice, ca a ro
stitu cuvinte inaintea lui Antonelli, a cardinalului,
incătă chiaritatea tienutelui Thiers fatia cu Vati
canulu numai lasa nimic'a de dorit. Courcelles a
datu curiei sa intelégă, ca Francia nu voiesce cā
tocm'a acum sa se strice cu Itali'a, ci din contra,
si ca curia sa nu mai cugete la restabilirea pute
rei lumesci a papei, cāci acest'a s'a finitu pentru
totu-déun'a.

Carlistii in Spania inca nu suntu esterminati.
Chironomulu rusescu a fostu reu bolnavu. Acum
merge spre bine.

Din Chislehurst vine scirea, ca Napo
leonu III a murita in 9 Ian. c. n.

Cetim in „la Gazette des étrangers“ dela 1
Ianuariu 1873:

In privint'a sgomoteloru privitor'e la dramu
rile de fera din Luxemburgu, „le Bien public“ din
Brussel'a dice:

Credemu ca suntemu detri a invitá pre gu
vern sa bage bine de séma. Liniele Luxembur
gese suntu nisce drumuri strategice de o inalta im
portantia; n'am puté cālusi de putienu consumt
cā ele sa sia ocupate, chiaru indirectu, de Prussi'a,
sara a lipsi dela detoriele ce ne impune neutralita
tea fatia cu Francia."

Fara indoiela ca „le Bien public“ are dre
pitate, insa d. de Bismark va sci sa-i probeze ca
forti'a priméza dreptulu.

Guvernulu elenu disolvandu camer'a pentru ce
stiunea minelor dela Laurium, acestu actu e con
siderato cā o isbire a constitutiunei, cā unu pasu
cātra guvernulu personale. Dnii Bulgari si Co
munitiros au tienutu consiliu spre a-si regulá in
modu definitiv conduit'a loru in fatia acestei lo
viri de statu parlamentare.

Afaceri confessiunali.

Iéra avemu dinainte-ne o afacere, carea s'ar
tiené de alti secoli, dara numai de alu nostru no
u, o afacere de proselitismu. Noi scimus ca „Fede
ratiunea“ si „Gaz. Transilvaniei“ iéra ne va luă in

nume de reu, cāci primiu corespondint'a de mai
la vale, dara ofara de impregiurarea, ca noi nu
avemu sa ne orientāmu nici dupa gustulu unei,
nici dupa gustulu celei-lalte, mai vine impregiura
rea, ca déca densele au obligamente de a nu va
temă „St'a unire“, carea este unu clientu fragedu
alo ultramontanismului, apoi noi avemu obligamen
tulu sacru de a radicá vocea totu-déon'a de cāte
ori vedemu amenintiale in teresle nati
onali. Este dreptu ca noi nu strigāmu cā far
seulu ca amu aparatu de dōue ori pre septamāna
„autonomia“ Transilvaniei, dara este de alta parte
iéra dreptu, ca noi amu strigatu de atāti ani si
amu admoniatu pro romāni din Transilvani'a sa
nu se prinda in latiulu séu sa nu se inglōde in
nomolulu in care au cadiutu amagiti de vocile „Fe
deratiunei“ si „Gazetei“.

In fal'a celor petrecute, simtiendu ca impli
nimu o detorintia facem sa urmeze corespondint
ia cu observările aduse din parte-ne.

Hunedo'r'a, 24 Decembre 1872.

Mai suntu óre si astadi naivi de acel'a, cari
isau de nimiriori agressiunile ce suntem osenditi a
le suferi din partea proselitismului ultramontanu?
Déca cum-va mai suntu, credu ca casulu ce-lu voiu
enarā acum va alungá ilusionile din capul ori cā
rui romānu intregu si nevatematu de coruptiunea
epidemiei moderne adeca a proselitismului. Casulu
ce-lu voiu enarā va arăta ca cele scrise de co
respondintele din tiér'a Bărsei suntu numai o pa
lida si forte modesta descriere a impregiurărilor
noștre cu ultramontanii; cu tōte ca Ddieu sa-i tienă
condeiulu, pentru ca avurāmu mangaierea a vedé,
ca in fine totu se astă ómeni, cāri nu treou cu ve
dere calomitătile, fāra de care noi amu puté fi,
déca nu aru si intre romāni atāti'a, de acel'a ce se
indesa a tiené si ei cu mān'a de cōd'a papistasilor!

Sa vinu ad rem. In comun'a Salasiulu de
susu din Valea Hatiegului, mai demultu tempu, nisce
māni nevedute au atitatu neintiegeri intre popo
rulu gr. or. de acolo si intre preotulu gr. or. alu
aceleia-si comune. Protopresbiterulu gr. or. din
Hatiegu Ioanu Ratiu a incercat in mai molte ren
duri a complaná diferintie escate. Inse la inco
putu pareau in desertu tōte incercările pentru ca
abiā era comuna liniscita si iéra isbuenean no
intiegerile. In fine inse totusi s'au mulcomitó ómenii
si credeam ca pacea si liniscea s'au asediatu in
Salasiulu de susu: preotulu de pricina n'a mai fostu
conturbat in servitile sele nici in bisericu, nici
afara de bisericu, cu una cuventu domniá armonia
cea mai buna intre elu si poporu.

Cā din seninu vine scirea, ca ordinariatulu gr.
cat. din Lugosiu aru si reclamatu dela ministeriulu
reg. ung. de colte si instructiunea publica pre cei
ce aveau diferintie cu parochulu loru cā pre un iti
e n b i s e r i c a p a p i s t a si pre lāngă ace
sti'a si o bisericu din cele dōue ale gr. or. orientali
loru, cu tōte ca unitii au un'a inca prea spatiosa
pentru numerulu capitelorloru.

Ce e mai multu si mai momentuosu in afac
erea acēst'a, este, ca ministeriulu reg. ung. ordina
o comisiune mixta si pre catu suntemu informati,
cu total'a ignorare a Consistoriului gr. or. respectiv
in unu modu cu totuloi totu unilateralu.

Suntemu curiosi a sci resultatulu comisiunei
acesteia, déca ea se va realizá vr'odata, cāci nu
credem ca autorităatile noștre bisericesci voru suferi
o astfel de insulta, intocm'a cā pre tempulu per
secutiunilor celor de trista memoria.

Lucrurile precum vedemu devinu totu mai in
teresante si cei cari bucina cu buca plina libera
lismulu si indiferentismulu religiosu si cari striga
pre tōte tonurile sa ne radicāmu preste diferintie
confessionali, — le atitia totu mai tare. Ore puté
vomu si noi esclamā fatia cu aceste fapte mangite
ale partiei uniate: Dabis Deus his quoque finem,

séu ne va ajunge pre noi sinea nostra deodata cu finea infestatiunilor acestor ruinatóre.

Unu indiferentu de mai inainte,

Nóue ne vinu sciri mai din multe părți ale archidiecesei, cari arata ca se simte o miscare extra-ordinaria in tòte părțile unde se afla cătu de putieni români gr. catolici, carea sémena cu incepera unei lupte nòue pentru inmultirea credinciosilor catolici-apuseni. Cumca cutremorul acesta nu vine numai din B l a s i u séu L u g o s i u se vede si din cele publicate de onadi in „Egyházi Kézl.“ si reproduse si de noi, si apoi din alocutiuinea papei, carea a facut sgomotu asiá de mare in diuaristic'a europénă. Papismulu in lupt'a sea contr'a libertătiei are lipsa de terenu. Unde si cum sa-lu castige, de acést'a nu intréba elu nici odata.

In astfelu de impregiurări seriouse, pentru ca seriouse suntu, pentru ca ele coprindu in sine o epoca, carea va decide intre libertatea spirituale si jugulu intunecului, atragemu atentiuinea, acelei părți din intelligentia naționale, ce inca nu s'a vendutu ultramontanismului, asupr'a turborârilor ce se pregatesc, ca sa le infrenamu si sa le tiemnu in limitele ce li se cuvine si sa nu inondeze naționea cu o catastrofa mai rea cá cea dela 1700.

Cá sa nu creáa cine-va ca noi vedem si unde e albu, negru, vom reproduce ceea ce se scrie in „Tribun'a“ din Berlinu, unde ómenii suntu in puzetiuine de a vedé si mai limpede lucrurile decum le vedem noi in provincie. Iesuitismulu se spuca de puternicu dílei spre a dá peptu cu ei si a castigá terenu, si apoi ei sa nu faca incercări acolo, unde naivitatea, simplitatea si obscurantismulu pregatesc instrumentele pentru lucrarea loru.

Eata ce dice „Tribun'a“ din Berlinu despre ieușiti :

„D. de Bismark a credutu cu naivitate ca dreptulu si forl'a sea i voru si de ajunsu spre a se luptá in contra ieușitilor : pentru momentu inse d. de Bismark nu mai e presiedinte alu consiliului de ministri din Prussia, pâna cându va fi ce-va si mai putienu.

„D. Thiers e mai finu. D. Thiers, liberalo cugetatoriu, se pléca pâna josu inaintea clerului si cu tòte acestea eru avea celu mai largu câmpu de bataia. Spera sa invinga pre clericali prin violența, si in adeveru ca ore mai totu atât'a violența cá si unu popa (cat.). Dara si d. Thiers se insiela. In contra clericalilor nu e decât unu midilou de aperare, resbelulu pre fatia, sustinutu de fatia intregei lumi si silindu pre toti ómenii de onore a se pronuncié pentru o partiá. Numai luptandu astfelu, si luptandu in acela-si tempu in tòta Europ'a, ieușitismulu va puté si returnatu, ieușitismulu care-si atribue o dominatiune infalibile asupr'a susținelor si asupr'a corporilor.

„Gazel'a Transilvaniei“ in revist'a din nr. 100 ne spune lucrori de totu frumose, cari ne aducu aminte de d's'a : vai vóue ca puneti sarcini pre umerii ómenilor pre cari voi nici cu degetulu nu le atingeti, De aceea tòte căte voru dice vóue sa faceti, faceti, iéra ceea ce facu ei sa nu faceti. — Eata ce dice „Gaz. Tr.“ :

„Inventiaturile Mantuitorului suntu inventiaturile fericirei poporelor. Christosu ne invétia sa ne iubim, sa ne ajutam, sa ne luminam unolu pre-altulu, elu ne spüne, ca suntemu toti frati si că frati trebuie sa simu liberi si egali intre noi. Cei ce déra iubescu pre frati ajutora pre cei urmariti si seraci, luminéza pre cei lipsiti de cunoștința, cei ce se lupta pentru libertatea si egalitate in lume imprimescu si urmáza preceptelor lui Christosu si suntu fi sei adeverati, iéra acei'a cari lucra numai in folosulu loru propriu, cari urescu, seducu si desbino pre frati, cari se conjura in contra libertătiei poporeloru, le apasa si subjuga : acei'a nu suntu creștini adeverati, suntu mai rei cá pagâni, caci sub masca creștinismului insiela lumea, calca in pecioare totu ce e dreptu si sănto.

Dara vai celor'a dela cari vine reulo si zizani'a in lume, caci Christosu a inventiatu si recomandatui iubirea si concordia, si in acestu semnul lomei lum'a cunoșintei si a binelui a resaritul !“ —

Gur'a peccatosului adeveru graiesce !

Români si sasii.*)

Sab i i u in Decembre

In nrulu 2962 din 21 Nov. „N. Fr. Presse“ (diurnalul egemonistilor din Cislaitania) intr'o coresp. din Pest'a in sóia de diminézia in contra

locuitorilor români in genere si in specie a celoru din fundulu reg. — pre nedreptu numitu pamentu sasescu — pre lângă o scandalósa intortocare de sapte si falsificarea cea mai cutediatore a istoriei, se cuprindu astu-feliv de incriminari si calumnii, incâtu in interesulu adeverului nu le potem lasá fâra responsu ; si ne tiemnu de cea mai sacra obligeamente a deculá acestea incriminari nefundate. Amu recursu la „generositatea redactiunei I. N. fr. Pr.“ rogându-o a ne dá locu de aperare in colónele, unde furâmu atacati. Inse indeserto, caci sub pretestulu, ca refruntarile nôstre (dovedite cu documente ofisiali) suntu de cuprinsu necalificatu si intentionédia a duce in retacire opinionea publica, ni se denegâ cererea. De aci róga pre redactiunea „Reformei“, că sa primésca acesta refruntare in colónele diurnalului seu, dupa ce „Press'a“ alu cărei corespondente elu va fi avutu tendint'a a insiel opiniunea publica, le a denegatu acést'a. De aci urmédia asiá :

Inainte de tòte respingemu cu indignatiune dela noi scandalósele prepuse, că cum poporul român alu Ardélului aru si fi mai pucinu fideli patriei si monachiei si civi mai pucinu gal'a la sacrificia decât „sasii.“ Istor'a impârtiale a patriei nôstre a scrisu pre paginile sele, cumca români transilvanî stâtu sub principii de mai nainte căto si sub acum gloriosu dominant'a dinastia si-au versatu sâangele pentru tronu si patria in resbele numerate, cu tòte ca pentru acésta fidelitate si remnatiune de regula s'au premiatu altii, pentru cari si-au versatu sâangele, si preste acést'a s'au folositu acestu sacrificiu numai, că sa-i apese politicesco si din punctul de vedere alu culturei. E adeveru, ca românil nu se potu fali cu o cultura atât'a de inaintata (că sasii) pentru ca toc'm'a medilöcele, ce duce la acégta cultura, de comunu li se subtragea si denegâ de ei. Nici ca e asiá demultu acelu trecuto, cându maiestrolui sasu nu-i era ieratatu a primi inventiacei de român, numai pentru că nu cum-va sa iesa, pentru tòta lumea, vre-unu profesionist român, si cându P. O. universitate a naționei sasesci in 1793 a amblatu la pragurile imperatului Iosif II, cu rogar, de principiu totu atât'a de liberalu, că convicitatea introdusa sa se curme si ori-ce locuitorii nesasi sa se eschida dela indreptatirea de a-si câstigá ori ce felu de proprietate.

Déca corespondințele resp. din Pest'a se incuma a afirmá, ca in fundulu regiu n'au fostu decât numai români servitori si caratori de apa, „lu in-drumâmu simplemîntu la privilegiul Andrianu din 1224 si la documentulu regelui Ladislau din 1453, pre care si insisi sasii le producă că titlu de dreptu, si care marturisesce, ca incorporarea dominiului Talmaciului din comitatulu Alb'a-Superiore in teritoriu celoru 7 judetie se facu in acelu scopu, „că marginile tierei de lângă strîmtur'a Tornului rosu sa se pótă mai securu aperă prin români locuitorii in tieneturile confinare.“

Testulu documentoului mai dice, ca tòte uribile si locurile ingremiate sa se bucur de tòte acele drepturi si privilegia, de cari s'au bucuratu si le-au exercitatu din tempurile vecchi pâna acum uribile, sateli si maieristele pre teritoriu VII judetie („et praefata castra, turris, villa“) Iodrumâmu mai incolo pre domnulu corespondinte la notita' aceea forte nimerita, cumca pre plementulu sasescu séu mai bine, in fundulu regiu, nici odata n'a esistato urbariu, din care logic'a consecintia e, ca acei'a n'au potutu fi iobagi, deci nici iobagi român, si asiá locuitorii de limb'a româna ai fundului regiu dupa dreptu si lege toc'm'a asiá au trebuitu sa sia cetătieni liberi, că si sasii. Cumca óre considerat-u'au intru adeveru asiá, si cu deosebire, unde e vorb'a de dare de bani si de sânge, acést'a sa ilustréza intre altele de acea impregiurare, ca sum'a de 100,000 fl. a a trebuitu sa se adune pre calea inscrierei spre a se inarendă dominiulu Fagarasiului pre 99 de ani dela regin'u Maria Teresi'a, si tòta sum'a s'a esecutato (incassatv) atât'a dela palaturile sasesci, cătu si dela cea mai din urma coliba românesca, si asiá — considerându ca inca de atunci locuiau in fundulu regiu cu multu mai multi români decât sasi — cásigarea dominiuului nationalu Fagarasianu se pote multiam in cea mei mare parte ajutorarei româniloru. Déca n'aru si asiá, atunci punctulu 10 din ordinatiunea aulica din anulu 1791 sub nr. 5803, prin care din partea imperatului Iosif II, care de securu a fostu de sentiente nemtiesci si n'a avutu intențiea de a apesá cultur'a germană, li se restitu (sasiloru) bunul asiá numitu sasescu nationale, care fusese incameratu din caus'a „desidelei administra-

tiuni“, si modulu de administrare alu venitului acestui fondu s'a determinat cu strictetia, acea ordinatione numai si nomai de drogulu românilor, de securu neprolegiati de principe, n'aru contine aceea decisiune categorica, ca „partea restante dupa platirea speselor pentru administrarea venitelor si dupa depurarea imprumutelor cercuali sa se solsesca spre radicare si repararea bisericeloru si a scólelor atât'a in comune sasesci cătu si românesci etc.“ („ut proventus et erigendas vel restaurandas scholas etc.“)

Si unde saptele vorbescu atât'a de tare, acolo ei incusa pre români fundului regiu, ca esti'a aru si avuto de cogetu a rapí banulu sasescu (dara in adeveru cine l'a rapit ? Not'a R.) Pentru ce ? — Pentru ca sasii, folosindu-se cu intetire de turburârile din anulu 1850, pre cându deregulatorile sub starea de asediul nu cunoscea natur'a acestui bunu, pre care chiar dupa decisiunea universitătiei sasesci nationali dato 17 Maiu, o nouimiu proprietate comună a celor 11 cercuri istorice din fundulu regiu, fâra de deosebire de națione ori confesiune, pentru ca sasii in consușine 1850, asiá dicendu, căt' te intorci intr'unu pecioru, prefacura acestu bunu din unul, ce era comunu, intr'unu bunu confessiunale (evang.) si in modulu acestu peccatosu pre lângă scirbarea pre facia a dreptului se folosira de acestu bunu neconfessionalu singuru numai si eschisiv spre dotarea scóleloru loru confessionali. Deci dara, déca români si cei-lalți locuitorii nesasi din fundulu regiu staruiescu seriosu, că si scólele loru sa sporesca, dupa cum pretinde stadiulu culturei de astazi si déca pentru aceea le arunca in facia post'a la rapire, e o calumnia, aceea, care se deochia presine insasi, o incusa, care toom'a cade pre sasi si nici decât pre români din fundulu regiu. De altmentrea, cumca sasii adese-ori si cu deosebire cu ocasiunea bataliei francesc la incepitul secolului XIX si-au dovedit in modo laudabilu loialitatea si alipirea-si cătra tronulu, ce pre atuncea era forte pericolitatu : e fapta cunoscuta. Asiá d. e. in anulu 1806 au pusu naționea sasescă 2000 de ómeni pre pecioare spre inmultirea poltiei civile permanente cu laudabila promitudine la sacrificiu si cu o cale au instituitu si o céta insurectionale sub nume de „prim'a trupa de voluntari sasi“; currendu dupa aceea in 1809 alt'a asemenea a dou'a-óra si preste acést'a si o trupa de calareti, tòte aceste din spesele sele.

Cumca inse acesta dare importanta de bani si sânge nu o au acoperitu numai sasii singuri, ci in cea mai mare parte români din fundulu regiu, se vede destulu de chiaru din urmatorulu conspectu respectivu :

Materiale necesare de alimentație si de ajutoriu atât'a pentru contingentul manentu de politia radicatu in 1806, cătu si pentru trup'a voluntarilor sasi si ocale au instituitu si o céta insurectionale sub nume de „prim'a trupa de voluntari sasi“; currendu dupa aceea in 1809 alt'a asemenea a dou'a-óra si preste acést'a si o trupa de calareti, s'au inrolat :

a) la politia civile permanente 61 români si 10 sasi.

b) la prim'a trupa sasescă 98 români si 29 sasi. — Si, ca români din fundulu regiu, numiti de dlu corespondinte d.n Pest'a servitori si portatori de apa, la a dô'a tropa sasescă de voluntari au representato ei celea mai mari procente, se vede din unu circulariu alu comesului sasescu de atunci br. Bruckenthal, adresatu jurisdicțiunilor, (1809 Maiu 14 Nr. 550), in care cu deosebire se pone accentu pre impregiurarea : ca „de óre-ce sasii pretutindenea orata pucina aplecare cătra ea (arm'a) si pre lângă aceea se totu rarescu la numeru : voluntarii sa se inroleze din mass'a româniloru, caci ei si asiá se primesca sub flau'r'a sasescă.

Pentru sacrificiulu aici memoratu, adusu de români cu bani si sânge, s'a datu multiamita in anii 1807 si 1831 prin unu autografu imperatescu — sasiloru, numai sasiloru.

Cumca români pretindu mai multu dreptu decât sasii e o factiune ridicula, ei — si acést'a ori ce omu nepartiale si prudente nu le o va luă in nume de reu — nu voiescu alt'a, decât numai drepturi politice egali, fâra de a voi sa pericliteze existinti'a statului, séu toc'm'a a formă statu in statu, prin unu municipiu cu capu de U si care totu-si va sa se védia cu unu capu, spre ce aru staru universitatea nationale sasescă.

Ca români intreco pre sasii cu numeroul de siguro insisi români nu au ce face decât pote ca dora caus'a acestei impregiurări diace in sistem'a de

*) Aceasta este articululu din „Reform“ care l'amu promis si publicului nostru in nr. 102; traducerea este a „Gazetei Tr.“

doi copii a sasiloru, și cea ce se alinge de referințele de posessiune, săru poté informá mai bine d. cor. despre cincimea sea, déca privea mai afundu în conspectulu respectivu despre sumele de dare, cari le platescă pre anu pre séma statului nu sengurateci, cí toti sasii fundului regiu pre de o parte, și de alta parte români.

Forte nenimerita este provocarea cor. la ordinatiunile lui Wenckheim, pentru ca tocmai aceleia ordinatiuni multiamescu sasii, ca d. e. in adunantia scaunale a Sabiului in — care scaunu (—) locuiesc 86,917 capete, dintre carii numai 25,126 suntu sasi — forméza majoritatea, pentru ca tocmai in urm'a ordinatiunei acesteia alui Wenckheim cetatea dupa impreunarea ei contr'a naturale cu comunele rurali e indreptatita a alege jumetate din reprezentanti la adunantia. Totu acestu casu are valóre si pentru districtulu Brasiovului, si totu-si dicu, ca români suntu aceia cari prin instructionile lui Wenckheim cele forte intelepte impartasindu sa dea avantagiuri, totu mereu voiesca a ocupá mai multu terenu.

O logica cí ast'a arare-ori se pote audi in vietia, și cu atâtu mai pucinu a se ceti intr'o fóia.

Déca inse corespondintele din „Neue fr. Presse“ prin apesarea instructionilor lui Wenckheim are de cugelu a ne aretă, ca comunele din scaunele filiali alu Talmaciului și Selistei s'au indromatu la scaunulu Sabiului si politicesce si administrative, de care s'au tienutu inca din secoli, si comunele dominiului Branului la districtulu Brasiovului, de unde asemene din secoli se administreaza politicesce pâna astazi, pâna cându diet'a aru ordiná o împârtire administrativa mai corepondintaria, atunci a dovedit ucorespondintele o ignorantia démina de compatimire, cu privire la celu mai de aprópe trecuto alo fundului regiu. Pentru ca cându in anolu 1864 s'au ascernutu din partea regimului de atunci, amicu sasiloru, la diet'a provinciale din Sabiu o ordinatiune, prin carea aru si sa se faca o împârtire noua administrativa in M. principatu Transilvani'a, corifeii sasesci cu dlu superintendentulu actuale Teutsch in frunte au fostu acel's, cari nu numai s'au multiamici cu aceea, cí comunele supr'a-memorate sa se tienă de autoritatile Sabiiane, cí au mai ascernetu si o decisiune a minoritatiei datata din 9 Oct. 1864, prin care postescu cí sa se imgremieze jurisdictiunei Sabiiane si 10 comune din comitatulu Clusiusi si alu Dobacei si pre deasupra si Regnulu sasescu din comitatulu Turdei. Si de aci se vede, ca prin instructiunea lui Wenckheim s'au implinitu o posta fierbinte a sasiloru, manifestata inca cu 8 ani mai inainte de aceea, comunele Talmaciului si ale Selistei, precum au fostu anecscutu si dominiulu Branului la municipiu Sabiului, (pamentu sasescu).

Aceea dorintia a corespondintelui, că, abatendu se dela legea municipale si comunale, sa se susțina si pre venitoru censulu horopsitoru alu românilui cu scopu, cí români si pre viitoru sa se pote apesa atâtu in jurisdictione (municipiu) cátu si in comuna, — e cu multu mai monstruoasa in golatarea naivitatiei sele, decâtua sa fia démina, că omu cu cugetu dreptu si rmanu sa o mai refrunte.

Este intru adeveru o specia de cinismu, care sternesce grélia, care inse n'are dreptu de a pretinde, că sa ne ocupâmu mai multu cu ea.

() In casu de asiá simplemente paremu (respingemu) o cutediare cí acel's, care plesnescu in fac'a principiolui libertătiei si concredemu judecat'a asupr'a estui lucru opiniunei publice celei sanetosé.

Asiá e, români comitu acelu peccatu de statu, ca nu ceru dreptu separatu municipalu si comunulu statutaru pentru fundulu regiu, cí sa multiamescu cu aceea, cí sa se estinda legea generale municipale si comunale si asupr'a fundului regiu.

Déca legea generale are scaderi — nici ca se néga — sa se indrepte — inse nu postescu, ca sa tracteze cu ei mai bine, decâtua se tratéza cu altu ver-care cive alu statului, cí fundulu regiu sa se faca teatru de esperimente promovatore de dorintie separatistice municipali si comunali nationali. Déca prin dorintia acel's a loru voiescu români sa faca statu in statu, pregatéasca-se, cí sa auda cele mai aspre judecat'i, asupr'a astorul felu de dorintie separatistice.

x, y, z."

Orestia in 24 Decembre 1872.

(Alegerea de deputatu a lui Vodianeru, si repararea turnului bisericei greco-orientala !)

Dinariofa „Kelet“ se occupa de multe ori cu afacerile orasielului nostru. Asiá si in Nr. 271

aduce o corespondintia dto 22 Novembre a. c. subserisa de unu nume mistificatu „Szászvárosi“ in care cu deosebire plângere ratacirile si gresielile ungarilor ca au alesu de deputatu dietalu pre jidanolu Vodianeru ; aduce inainte ca in ce sperantie frumóse basate pre promissiuni góle, se legan'au Orastienii (unguri) inainte de alegere, si acum din multele promissiuni ca va dâ pentru casin'a unguresca de ici 12,000 fl. pre 12 ani fără interese etc. nu se impluscă asiá dicendu nimicu ; si unicul meritu care si-lu atribuie Vodianeru cu insuflarea casei de pastrare, nu e a lui, cí a altorú ómeni banosi Brûl et comp.

Intr'altele dice corespondintele „Szászvárosi“ ca Vodianeru nefiindu sigur despre aceea ca români luá-voru parte activa la alegeri ori voru si passivi a trebuitu sa cásigie pre fruntasii (föbjel) români pentru cau'a drepta, si i-a si succeso, in urm'a cărei acum'a biseric'a româna e frumósa pre din asera.

Acésta espressiune tendențiosa nu se pote intielege altmintrelea decâtua ca reparându-se turnulu bisericei gr. or. tocmai in anulu acesta, acesta reparatura s'au facutu cu banii lui Vodianeru. Comitetulu parochialu a bisericei gr. or. de aci a cărui presiedinte e subscrisulu, respinge cu indignatiune ori-ce presupunere ca reperarea turnului bisericei noastre aru stá in ce-va legatura cu alegerea de deputato dietalu alui Vodianeru, séu ca biseric'a nostra aru si primitu vre-unu croceriu din banii ce i-a împârtit uintr'o parte si intr'alt'a spre a-si cásigá mandatulu de ablegatu.

Fjindu ca ungrui cari se vedu amaru insielati in așteptările loru ne suspiconéza si credu ca turnulu bisericei noastre nu s'ară si potutu repará déca nu aru fi tramsu Iehova pre fiu lui Israile Vodianeru cí sa ajute poporului din Orestia, ne vedem constrinsi a aretă onoratului publicu intâi operațiunea finantiala prin care s'au reparatu turnulu — care de altmintrelea nu va fi de mare interesu — si a dôu'a unele date despre alegerea de deputatu a istetului Vodianeru.

1. Voru si trei ani de dile de cându mai in totu siedintiele comitetului parochiale cându unu membru cându altulu facu aretare ca turnulu nostru se asta asiá uintr'o stare rea incâtua déca nu-lu vomu coperi din nou, mai tardiu ne va consta mai multu, pentru ca ploua prin pleu, scândurile suntu tóte putrede si lemnul cela tare inca va trebui sa se strice.

Nici unulu nu erá in contr'a reparărei, fără bani nu se pote repará.

In siedintia comitelului din 17 Octobre 1869 Nr 52 s'au desbatutu o operatione financiala prin care s'au poté cásigá bani, adeca cí sa se provoce crestinii nostri a dâ bisericei bani imprutu dara fără interesu, pâna atunci pâna cându va fi biseric'a in stare a platí.

Acestu conclusu s'au facutu cunoscetu poporului, care dupa obiceiu promite usioru si impluscă anevoia ; vedienda-se comitetulu incâtua-vă sigur in privint'a baniloru in 5 Maiu 1872 a incheiatu contractu cu maiestru de cladiru Iosefu Richter ca pentru unu pretiu de 1000 fl. sa incépa repararea turnului in 1 Iuliu si pâna in 1 Augustu 1872 sa-lu dee gat'a, avendu densulu a dâ totu materialu de lemn, pleu, feru etc. si acum'a turnulu e gat'a.

Fjindu ca s'au decisu reparatur'a turnului, si s'au incheiatu contractu uintr'unu tempu cându inca nime nu visá ca va veni unu Vodianeru sa sia alesu Orastieniloru urmeza prea fresce ca repararea turnului nostru nu sta nici uintr'o legatura cu alegerea lui Vodianeru.

Dupa ce va sei domnulu „Szászvárosi“ aceste, credu ca nu se va mai superá pre biseric'a nostra ca e frumósa pentru ca banii, cari era sa-i capete densulu si consortii densului, nu suntu in turnulu bisericei noastre.

2. Ce se atinge de alegerea lui Vodianeru aceea s'au intemplatu in modulu urmatoru : Venindu Vodianeru la Orestia s'au adresatu mai intâi la matadorulu ungarilor de ací Dr. Danielu Leszai, acesta la incepstu a fostu in contr'a lui Vodianeru, mai tardiu in se si a induplecatu nu scimu acum de poterea cuventului séu din alte motive ? si intr'o conferinta ungrésca a propusu alegerea lui Vodianeru.

O parte insemnata a fostu in contr'a acestui candidatu, inse o parte din oponenti credinu multelor promissiuni ca Vodianeru i va pune in pecioare cu poterea baniloru sei, s'au invotu ; ceea-lalta parte si anume cei cu adeverata ambitiune nationala des-

gustati de o atare procedura, adeca ca drepturile politice, si anume unula dintre cele mai momentose drepturi, sa se venda pre bani, s'au retrasu, si asiá candidator'a lui Vodianeru s'au primitu, si acum e secretu publicu ca nu pentru alte merite a candidatului, ci numai pentru dragutii de banisitori. Dr. Leszai Danielu conducatorulu ungarilor care că medicu si-a cásigatu merite nedisputavare pentru poporionea Orestiei si cu deosebire că omu politicu pentru ungrui a reposatu, acestu semnu de stima si reconoscinta l'a arestatu publicul Orestiei la inmormantarea cea grandiosa la care a asistat in unu numeru cum nu s'a mai pomenit in orasielulu nostru. Ca inmormantarea densului s'au ingropatu si molte secrete din alegerea lui Vodianeru, sed de mortuis non nisi bene.

Dupa mórtea lui Leszai se vorbesce ca s'ară si aflatu in secrisorele densului o insemnare in care sta ca scol'a nostra gr. or. aru si primitu dela Vodianeru 2000 fl. iéra protopopulu nostru Nicolau Popoviciu 3000 fl. acel's o afirma unu barbatu betrânu in a cărui cuventu nu este iertatua dubitată, de óre-ce e probatut de omo cu distinsa onore si incredere.

Comea Vodianeru aru si cásigatu pre fruntasii românilor si pentru aceea a remasă acesta in pasivitate, precum vorbesce corespondintele mascatu „Szászvárosi“, despre acel's nu scimus mai multu decâtua ca domnulu protopopu Nicolau Popoviciu cu ginerele d-lui domnulu Michaelu de Dobo a avut visite, contr'a-visite, consultari etc. cu Dr. Leszai si cu Vodianeru, dara că aceste visite si consultari sa le si facutu pentru că sa ramâna români in pasivitate si in interesulu bisericei nostra séu ca priu ostenelele si meritele d-lorui ni-am si reparat turnulu la biserica acel's nu e adeverat, si corespondintele din „Kelet“ gresiesce si e de presusu ca gresiesce cu voi'a cându se impedeaca de turnulu bisericei nostra pentru banii cari nu i-a capetut ungrui, cari cu mascatulu „Szászvárosi“ dimpreuna a alesu pre Vodianeru.

Români din acestu cercu de alegere nu au luat parte la alegere in urm'a conclusului confrintiei nationale (!) din Belgradu ; iéra de cum-va unii s'au folositu de acel'sta pasivitate intr'alta directiune, acel'sta nu a facut'o in interesulu bisericei nostra, ci dia contra bisericei nostra are dauna mare din aceste faime, pentru ca poporul nu voiesce a contribui cum a promis, traindu in aceea ratacire ca turnulu nostru — dupa spusele ungarilor — s'a reparat cu banii lui Vodianeru.

Comitetulu bisericei e silitu acum a urdi procesu asupr'a acel's cari au promis ajutoriu si acum lu denegă ; acesta procedere silita a comitetului aduce multe neplaceri si malte stricaciuni bisericei.

Comca la alegerea lui Vodianeru a ajutat si banii e lucru constatat, pentru ca representantele acestui a advacatulu Rainai prin scriotorulu seu Szoloitzki a împârtit mai multora alegatori români din Pricasul cátu 2, 5, 10 fl. precum erá si alegatoriu, numai că sa duca tiedul'a la urna pre care tiedula erá scrisu numele Vodianeru si Scholler pâna cându erá sa-lu bata Pricasenii, si o si patia decesu nu o luá de tempuri la sanatos'a ; acum a facutu Pricasenii aretare la magistrata pentru ca a yoitul ai corumpe cu bani, cercetarea curge asiá cum mergu tóte lucrurile pre la noi, adeca cam incetu.

Vedi die „Szászvárosi“ asiá a-ti alesu dvóstra ungrui pre Vodianeru, si acum ve impedeaci de bisericei nostra, care nu are nici unu amestecu cu politic'a dvóstra cea sióda.

Ve rogâmu dara pre viitoru dati-ne pace, si nu mai scutura-ti de turnulu bisericei nostra, sa nu ve cada pre capu ; destula stricaciune ne a-ti facutu cu faimeli respandite intre poporul nostru, suntem datori a platí o mie de florini si pâna acum nu amu potutu aduná nici dôu sute florini ; pâna vomu incașá bani prin procese neplacute membri comitetului parochiale suntu siliti a dâ din bozonariulu loru spre a-si implini obligatiunea data facia cu maiestru Iosefu Richter, care pâna acum a primitu 700 fl.

Aceste suntu fructele alegerei lui Vodianeru si a faimeloru respandite din partea ungarilor, cari au alesu pre Vodianeru si s'au insielat in aspetările loru.

Dr. A. Tinca
presedintele comitetului
parochialu.

Bintintiu, 20 Decembre 1872.

Dominule redactoru! Me rogu sa aveti bunătate de a dă locu in preținția făia ce redigeti, urmatoreloru intemplieri, din care sa se convinga publicul cum se aplica in comitatulu Unedorei constitutionea.

In 27 Decembre 1872 st. n. venindu dlu solgobireu Keresztes Sándor, cerculu Geogiu de Josu, in comun'a nostra Bintintiu spre alegera antistelui comunale, a juretilor etc. numai decât pre la 10 ore dupa ce s'au adunat poporul, cea mai mare parte români si vre-o 6 arandas magiari, ca nu suntu mai multi, incepù in limb'a magiara a spune ca pentru ce au venit in comună. Firesce ca l'au priceputu numai cei vr'o 6 magiari, si in fine inse au inceputu a vorbi si romanesce, caci l'amur auditu dicendu: „no vămeniloru amu esătici aici afara că sa facem alegere astăzi de bîro, kisbiro si jurati, asiă eu voi denumi o comisiune, care impreuna cu mine sa ne sfatuim pre cine sa punem la candidatia“. Luându solgobireul pre cei 4 membri, 2 magiari si 2 români au intrat cu densii într'o casa deosebita si atât'a s'au totu intielesu cu densii, incau bietii români asudase instrându pre toti locuitorii dearendulu din comună, că dôra va primi pre cine-va in list'a candidatilor impreuna cu cei 2 magiari pre cari cu-rendu iau fostu denumitul solgobireul. Tristu lucru ca tota incercarea celor 2 membri români din comisiune au fostu zadarnica pentru poporul român, de ore-ce solgobireul nu au voitua sa primesca pre diminea română in list'a candidatilor.

Vedienda in fine solgobireul, ca pre poporul român nu-lu pote amagi, la propunerea unui membru magiaru din comisiune au alesu si pre unu român, care român au mai fostu antiste comunale si a fostu remasă datoriu cu vre-o căte-va sute de fl. din contributiune, care suma au plătit'o comun'a pentru densulu, si apoi acesta sa suplinescă numerulu de alu treilea candidatul fatia cu cei 2 magiari pusii in candidatiune. Sername poporul român! ce ai de a face acum'a? Pre la 4 ore dupa amédi s'a inceputu alegerea antistelui comunale. O parte din poporul român s'au olarită că sa candideze si sa deo votoare la român, macar ca iau mai arsu inca odata, o parte n'au votat de felu, cei mai multi s'au si departat. — Ce se vedi, candidatoru au durat pâna pre la 7 ore sér'a.

Findu si parochulu nostru localu I. Botanu alesu că membru de incredere la conscrierea voturilor, magiarii alergau in tota părțile transmitindu dupa toti evreii din comună, pre unu iau sculatu din patu că sa vina si sa deo votoare la candidatul magiaru Berévoy László. Observandu acesta ilegalitate parochulu I. B. că membru de incredere au disu: Me rogu domnilor să inceleze odata acestea negociai! ce alegere e acăst'a? Ce dreptate? Atunci solgobireu fiindu tempulu inaintatu pre la 7 ore sér'a incheiat protocolul candidatiunei; dicendu cătra poporu că sa mărgă acasa; pentru ca acum s'a ispravitu candidatiunea si nu se mai face alta candidatiune si resultatul uva spune dimineti'a. Resultatulu, ce se vedi, românu au capetatu 16 voturi, Berévoy László 15 si Grászik Jóséf 4.

Cu tota ca majoritatea voturilor au capetatu românu, dimineti'a pre la 8 ore fiindu magiarii si evreii toti in cas'a alegerei de fatia, si din partea românilor numai chiaru 4 ómeni, provoca pre ómeni basandu-se pre §. 82 din legea comunala solgobireu, ca de ore-ce majoritatea voturilor nu au intrunit'o nici unul dintre candidati, si asiă se face alta alegere intre Berévoy László si Petru Stefanescu. Cu acestea se si incepù a dôu'a alegere, dintre cei patru români 2 plecara in comună spre a aduce ómeni la darea voturilor, parochulu I. B. si judele fostu au remasă aci. Magiarii si evreii intr'unu patraru de óra detersa cu totii voturile la candidatul magiaru Berévoy László. Români so-sira mai tardiu, si asiă intrandu unul dupa altul in cas'a de votisare, detersa votulu la candidatul român.

Solgobirealu vedienda ca poporul român da voturile la candidatul român, au inceputu a desmentă pre ómeni, dicendu; ca cine da votulu la Petru Stefanescu sa sia respundietoriu pentru densulu déca va remană iera datoriu cu contri-butiu-nea.

In numele poporului adunat se sculă parochulu I. B. si facu cătra solgobireu unele intrebări

ca pentru ce au pusu astfelu de ómeni in candidatiune si ca §. 82. din legea comunale nu are intielesul acel'a pre care 'lu explica d. solgobireu si déca se face alta alegere sa binévoiesca a primi alti individi in candidatiune pre cari i postesc si i recomanda poporul intregu.

Solgobireul incepù cu larma asupr'a parochulu ba 'lu amenintia ca déca va mai cutedi a vorbi ce-va lu va si inchide. In foria sea ve-dindu ca poporul alege pre omulu loru, si că nu cum-va sa reiesa iera cu majoritatea voturilor incheia protocolul de alegere ne mai primindu pre nimenea dintre români că sa voteze, spunendu ca au trecutu $\frac{1}{2}$ la 10 ore si nu mai este iertatul nimenii a intra in casa. — Firesce ca déca pre români nu iau mai lasatu sa voteze au reesita jude Berévoy László din Gelmaru, si asiă noi nu avem acum antiste comunala in loco, ci in Gelmaru, cu tota ca legea prescrie ca antistele trebuie sa aiba domiciliul in comun'a unde e alesu.

Deocamdata me marginescu pre lângă atât'a, că sa se constateze si inaintea publicului român, ca cum aplica solgobirale prin comitate legea, ca cum voru uni secoi si magiari a practisă fratieta-sa si cum se persecuta poporul român nevinovat si in fine cum iubescu secuui pre români.

Remânu alu d-vostre stimatoriu.

Unu martorul.

Ap'a Vinerei, 2 Ianuariu 1873. st. n.

Dominule redactoru! Cu placere vinu a comunică o impregiurare momentosă si de mare progresu pentru români, caci in fapta fondulu scolaru a comunitatei Vinerea esista, dicu esista primindu epitropia bisericăsi scolară pre lângă cuitantia cele 600 fl. v. a. — pre bas'a ordinat. magistratului urb. scaun. dlo Orastia 25 Oct. 1872 nr. 2612 in legatura cu emisula comitalu dlo 11 Oct. 1872 nr. 244 — destinate dejă spre acestu scopu filantropicu din cass'a alodiala spre administrare că uno fondu de sine statutoriu.

Diu'a primirei fu o dî de serbatore rara si plina de bucuria pentru Vinerenii si bravii inainte mergatorii loro cu astfelu de exemple marinimoze, cari se petrecu in presentia pre on. d. protop. alu scaunului Orestie Nicolau Popoviciu, care nu-si pregetă a se infatisă in persona de o parte spre a duce in deplinire acestu actu solemnu, iera de alta parte pentru censurarea ratiotinului bisericescu.

Parintele protopopu si face dispositiunile necesarie că capitalulu primitu in suma de 600 fl. v. a. sa se elocuedie pre lângă garantia si ipoteca sigura cu 10% si a se administră că fondu de sine statutoriu. Óre acestu fondu scolariu prin ingrijire si manipulare acurata si conscientiosa nu va inflori? si nu va prosperă? mai dubiecti, dle Balomiri, in existinta lui? Nu e de imitatu acestu faptu moralu ce tientesce spre progresare si spre unu venitoriu ferice?

Unu român.

Varietati.

** Civii români ai universitatii din Clusiu au onore a invită pre onoral'a redactiune a „Telegr. Rom.“ la serbarea „preserei anului nou 1873“, ce va sta din unu concertu impreunat cu dantul si se va tine in 31 Decembre st. v. (12 Ian. 1873 st. n.). Venitulu curatul va servi: „de inceputu la unu fondo pentru o scola româna de settie insinuanda in Clusiu.“ Pretiulu intrărei 1 fl. de persona. Inceputulu la 7 ore sér'a. (In sal'a otelului „Biazini“) Clusiu, in 4 Ian. 1873.

In numele comitetului:

P. Isacu.

NB. Domnii cari voru a conferi binévoiesca a-si adresă epistolele la „Comitetulu arangiatoriu“, cancelari'a in casele parochiali gr. cat. strad'a Cărbunilor nr. 158.

Bilete se potu schimbă pre lângă aretarea acestei invitationi la cancelari'a comitetului in 12 Ian. a. c. dela 10—12 a. pr. iera sér'a la sala dela 6 ore incependum.

PROGRAM'A.

1. Cuventu de deschidere, tenu tu de presedintele comitetului P. Isacu.
2. „Frumsetia tierei mele“ poesia declamata de autorele ei G. Scridonu.

3. „Auditi acolo“ esecutata de corulu vocal.
4. „Sioldanu vitezul“ monologu teatralu de Alessandri, representat de D. Cristea.
5. Disertatiune, rostita de autorele ei J. Toreu.
6. „Proscrisulu de Bolintineanu“ esecutata de corulu vocal.

7. „Sentinel'a româna“ de Alessandri declamat de B. Olteanu.
8. „Mâi Tatare“ esecutata de corulu vocal.
9. Cuventu de inchidere de presedintele.

Urmăza dantiulu dorându pâna dimineti'a.

La 12 ore in pauza intregu publiculu presentu va salută anul nou prin intonarea imnului nationale „Destepă-te romane“.

(Esploatari de paduri). In districtul Nasaudului, comunele districtuali au arendat pâdurile din munti la banc'a anglo-ungarica pre 80 de ani sub conditionile următoare: 1 ca pâdurile sa se manuedie după legile forestierice; 2 pentru fia-care jugeru folosito de pâdore se solvădie societatea in primii ani căte 47 fl. m. a., ér' mai tardiu si mai multu; 3 societatea se ceoblește a cladi in scurtu tempu un'a cale ferata dela Clusiu la Nasaudu, unde sa sia curtea trenului, si de aci la Suceava; 4 pentru, că sa se pôrte conto si in favoarea nationalităei, societatei sa nu sia iertatul a aplică alti lucratori, decât români si italieni. Cred'mu, că Nasaudenii nu voru remană afara din aceea societate de exploatare, ca-ce s'ară cai in seculi, ne fiindu si din ei cătu de multi membri. — *Gaz. Tr.*

ad. Nr. 272/1872.

Concursu.

Pentru veduvit'a parochia Hărseni, in protopresbiteratul gr. or. I alu Fagarasiulu se scrie prin acăst'a concursu, cu terminu pâna la 31 Ianuariu 1873 a. c.

Numit'a parochia consta din 76 familii, cu 388 suslete; emolumentele suntu căte o ferdelă ovesu, si căte o dî de claca de fia-care familia; cum si veniturile stolare indatinate dela crestini.

Doritorii de a ocupă acăstă parochia au sa fia teologi abs. de confesiunea gr. or.; si concursurile sele — in sensulu Statutului organicu proveidente cu documentele necesarie bine instruite, voru avea a le asterne subsrisului, pâna la terminul susu aretatul.

Fagarasiu, 14/26 Decembre 1872.

Petru Popescu,
Protop.

Cu intelegera comitetului parochialu.
(2—3)

Concursu.

Statiunea parochiale de a III-a clasa din comun'a Mercurea este vacanta, pentru reintregirea ei se publica concursu pâna in 15 Ianuariu 1873.

De parochia acăst'a suntu impreunate următoarele emolamente:

- 300 fl. v. a. solviti de cass'a comunale.
- usitatele venite stolare dela 140 familie.

Doritorii de a ocupa acăstă parochia, au sa-si inainteze cererile loro, instruite conformu Stat. org., — subsemnatului scaunu protopopescu pâna la terminul prescriptu.

Mercurea, in 15 Decembre 1872.

In contielegere cu comit. parochialu.
Scaun. prot. gr. or. alu tractului
Mercurea.

Ioanu Drocu,
adm. prot.

Edictu.

An'a, Ioanu Comaniciu Rafrie, de rel. gr. or. sotia legitima a lui Mateiu Sebesianu de rel. gr. cat. din Venet'a inf. in district. Fagarasiului, carea de unu an si 6 luni, au parasitul cu necreditantia pre barbatul — nescindu-se loculu astărei ei; se provoca prin acăst'a, că in terminu de unu anu dela datoul de fatia, sa se prezenteze inaintea forului matrimoniale subsrisu in persona; caci: la din contra, procesulu incaminat de susu-numitul ei barbatu, se va otari si in absentia ei, pre bas'a SS. canone.

Fagarasiu 18/30 Octobre 1872.

Forulu matrimonialu gr. or. alu tractului protopresbiteralui alu Fagarasiului I.

(2—3)